

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželnih zborih.

II.

Dežela kranjska, katero je v baš minulem deželnozborskem zasedanju neki poslanec evfemistično imenoval „slovenski Piemont“, ima veliko bolj ugodne razmere, nego sosedna Koroška in Štajerska. Akoravno je volilni red kranjskemu veleposestvu prisodil preveč poslancev, ker se dotični gospodje neso toliko ozirali na davčno vsoto, ampak na to, da je veleposestvo kranjsko steber ustavoverstva in nemštva, ipak je možno v Kranjskeji odposlati narodno večino v zbor. To se je tudi lani dogodilo. Priborili smo si zopet čez toliko let po zvijačah in sleparijah odvzeto nam večino in opravičeno je bilo naše pričakovanje, da se bode sedaj vse na bolje obrnilo, da so bode za vselej odstranila ona čudna matematika, po kateri je 6 več nego 94, nadejali smo se celo, da se bode vse ukrenilo, kar bi bilo v okrepcanje in utrditev naša narodnosti potrebno, kar bi nam vsaj za bližnjo prihodnost zagotovilo naš obstanek.

A vse se je obrnilo drugače, in danes po preteku več nego jednega leta primorani smo priznavati, da se v tem času ni prav nič premenilo, temveč da smo od slučaja do slučaja dosledno morali zatajevati samega sebe, da je pridobljena večina ost neprestano obrnena proti nam samim in da se „sub hoc titulo“ zahteva danes jedna, jutri druga koncesija od nas, da smo v narodnem oziru na rakovem potu. Podobni smo svetopisemskemu očaku Jakobu, ki je dolgih sedem let služil lokavemu Labanu, da je naposled dobil starikavo in neljubljeno Lijo ter uvidevši prevaro, moral se odločiti, da zopet novo vrsto let nadalje služi, da bode venčan z brdko Rahelo, katera pa mej tem gotovo ni pomladela.

In tako je prišlo, da je sedaj v nas Slovencih navstal prečuden položaj: Na Štajerskem in Koroškem ne moremo ničesar doseči, ker smo v manjini, na Kranjskem pa zaradi tega ne, ker imamo večino.

Čudna logika, a jasna kakor beli dan za vsacega, kdor vé, kaj pomeni gaslo: „Divide et impera“, katero še ni bilo nikoli toli merodajno in odločilno, nego je baš dan danes nam Slovencem nasproti. Po tem gaslu ima se zajezi našega borgega naroda do neba kipeča plima, in to od Soče do Mure, od Zile do Kolpe.

Pri teh razmerah res od naše narodne večine v „lepi zbornici Ljubljanski“ nismo pričakovali, da bode gore predstavljala, saj tega tudi ne treba, zanašali pa smo se za trdno, da bode vender nekoliko odločnejše postopala in nam izvojevala vsaj kako drobtino.

A deželni zbor, ki je trajal štirideset dni, kakor je natančno izračunila naša Lajbaherica, je končan, mi pa smo ostali na istem stališču, na katerem smo bili poprej. Odložil se je mestni statut Ljubljanski do prihodnjega zasedanja, ker bi bilo opasno, ko bi dobili preveč dobrot na jedenkrat, dovolilo se je zloglasnih 600 gold. z novim krstnim imenom: „Za neobligaten pouk slovenščine na večrazrednih nemških in nemščine na večrazrednih ljudskih šolah“, molčalo se je o jezikovnem zakonu, kakeršnega so si znali izposlovati Dalmatinci, ukrenilo se je, da bi lastna režija na Studenci bila deželi — ali vsaj milosrdnicam na škodo, dal se nam je odgovor na gospoda Obreze interpelacijo zaradi učnega jezika na mestnih ljudskih šolah, pri kateri priliki je morala strela švigniti tudi na grešne glave nepoboljšljivih „radikalcev“, naložilo se je v podobi šolske priklade teško breme mestu Ljubljani, rešila so se vsa razna poročila in prošnje itd.

Ni čuda, da je pri tolikem delovanju uradni naš list čutil prijetno potrebo, napisati pohvalno spričevalo kot „vadamecum“ odpotujočim narodnim zastopnikom, nam pa iz svojega dobro oskrbljenega slovarja posvetiti nekoliko poklonov, prisvajati nam „Wahnwitz“ in jednake izraze uljudnosti, katerih prejem mu tukaj javno potrdimo. Nujno se mu je zdelo, rotiti nas, „naj menjamo svojo ulogo, naj nikar ne ulivamo neprestano olja v ogenj, temveč spolnovaje svojo dolžnost, naj izpregovorimo pravilno besedo. Kajti naše prebivalstvo potrebuje miru, hoče miru, in zločin je, pri vsakej priliki metati Eride jabolko mej ljudstvo.“

Prečitavši to epistolo do konca, moramo na ravnost povedati, da ne moremo umeti, čemu uradni list neprestano naglašja spravljivost in mir. Ali ni v deželi že tolik mir, kakor na najbolj samotnem grobišču? Ali ni to že skrajna spravljivost, če se morajo naši otroci, peščici Nemcev na ljubo, nemški učiti in ponemčevati? Sklicujete se na zakone, ki velé, da se nobena narodnost ne more siliti, da se uči drugega deželnega jezika.

To je vaš večni in jedini argument, bodi-si, da govorite proti slovenščini na realki, za zloglasnih 600 gld., ali pa o učnem jeziku na mestnih ljudskih šolah. Ker imamo po vseh kronovinah jednega in istega cesarja, iste, za vse jednako veljavne zakone, zatorej nujno prosimo, poučite nas, razložite nam, od kod to prihaja, da visoka deželna vlada v Gradcu nema najmanjše brige za 400.000 Slovencev na Štajerskem, da koroška vlada nikoli ne fruktificira svoje spravljivosti 120.000 koroških Slovencev na korist, dočim ima 5658 nemških stanovnikov Ljubljanskih prednost pred vsem ostalim prebivalstvom v deželi? Mi vsaj še nikdar nismo čuli, da bi se bilo na Koroškem ali Štajerskem zaukazalo, da se morajo nemški otroci slovenski učiti, niti Italijanov v Primorji ni nihče silil, naj se priučé drugemu deželnemu jeziku. Kdo torej krivo tolmači in izvaja zakone.

V Trstu uložilo je 1400 slovenskih starišev prošnjo za pouk svoje dece v materinščini, zavrgla se je „sans phrase“, v Ljubljani pa niti desetega dela ne treba, dovolj je 114 meščanov, katerim se mora dovoliti „was das Herz begehrt“.

V tej zadevi bilo bi možno nepretrgano, dalje pisati, a ne zdi se nam varno, kajti zaradi „vročih“ govorov, ki so se javno govorili v mestnem zboru, bili smo zaplenjeni in z vidnim veseljem se je v redutnej dvorani pripovedovalo, da nas je ta osoda zadela. Torej prst na usta!

O kmetskih zbornicah.

V največ evropskih državah se je najbolj popiral trgovski in veliki industrijski stan, na malega obrtnika in na kmeta se je skoraj popolnem pozabilo. Trgovci in obrtniki so v raznih državah dobili posebna zastopstva, trgovske zbornice.

Vsled tega nenavadnega pospeševanja trgovstva in velikega kapitala in zanemarjenja kmetijskega stanu začel je slednji vedno bolj propadati in v mnogih državah je že skoraj popolnem uničen. Kmetijski stan je pa podlaga države in brez trdnega kmetijskega stanu tudi država trdno stati ne more. Važnost baš tega stanu se je pa navadno preveč prezirala.

Semtrtja se je sklicala kaka kmetijska enketa. Sklenilo in nasetovalo se je to in ono, pa kmalu so ti naklepi in nasveti se pozabili, tem prej, ker jih vodje držav neso bili nič kaj veselí. Še le no-

LISTEK.

Arabela.

(Izvirna novela iz jutrovnih dežel. — Spisal A. Tomin.)

I.

Ime jej je bilo Arabela. Bila je še jako mlada, a že razvite rasti in polna lepote. Njene krasne črne oči gledale so sanljivo izpod gostih obrvij in boja očij bila je v lepem soglasju s temno poltjo in črnimi lasmi. Od nog do glave prekrasen pojav jutrovnih dežel, kakor se že po imenu Arabela domnevati more. Bila je ljubeznjiva, tiha in mila. Ni še bila videla „sveta“ v zapadnem pomenu besede, ni poznala evropskega lišpa in razvajenosti. Razcvitala se je v orijentu, pod vztočnim podnebjem, ki je razvitju lepote toli ugodno in jim dava nekaj posebnega, mičnega in romantičnega. Štela je še le 15 let in bila kristijana, kakor vsa njena obitelj, ki je bila došla pred nekoliko desetletij s Francoskega.

V malem mestu, kjer je živela, prikazati se je redko kak „Evropec“, a bil vselej za celo mesto

nekaj novega. Tudi Arabela se je zanimala za take prikazni, ki so bili čisto kaj drugega, nego so Levantinci.

Po dovršenej rusko-turškeji vojni leta 1878 prihajalo je več Evropecev v to mestce, katero se je tudi potem od dne do dne širilo. In naša povest sega v prve čase njegovega razvitja po vojni.

Bil je došel skoro mej prvimi Evropei tja mlad Siavjan, poln navdušenosti za narodno reč in s srcem polnim mladostnega ognja za vse lepo in blago. Njegova domišljija mu je že od mladih let slikala orijent v vseh možnih živih bojah, a pravega ni pogodila. Došedši tja, bil je prenesčen v nekem oziru prijetno, v drugem neprijetno.

A najprijetneje ga je presenetilo, ko je šetal nekega dne po tesnih ulicah, in zagledal na pragu pred hišo sedečo dekle, ki je bilo čarobne lepote. Ni se je mogel nagledati, in vrnil se je nekolikokrat po ulici sem in tam, dokler se je skrila v hišo. A kar je bilo najzanimiveje, to je bila naivnost, s katero ga je Arabela motrila; oči njene polne poezije pretvorile so se v začuden pogled in bilo je videti, da jej je ugodno, da se Evropec sprehaja pred nje-

nimi vratmi, da se ga zamore nagledati zaradi nošnje à la France, katero je sicer le v podobah videla. Za njega samega se ni toliko zanimala, a niti ni razumela, da se on zaradi nje sprehaja gori in doli. Začela se je smehljati, in to jej je brzkone dalo povod, da se skrije, ker je vedela, da ni pristojno, ako bi se na ves glas zasmijala pred tujim človekom. Sicer pa Evropec zaradi tega ne bi bil jezen postal, ker smeh v naivnosti je vse kaj drugega, nego posmehovanje. On bi si bil tako tolmačil: dekle še pač take prikazni ni videlo, in je še mlado. Saj še on, ki je že dosti starejši, ni videl takove prikazni, ki bi ga toliko zanimala, kakor njena. Oba sta bila iznenadena, samo vsak z drugega stališča.

Dozdaj se je čutil Evropec osamljenega v tem mestu, ni mogel najti predmeta, ki bi ga v njegovih slobodnih urah prijetno zanimal. A od sedaj, ko je našel ono vilinsko prikazen, veselil se je vsak dan onega časa, ko bode šel na sprehod v ulico, kjer stanuje Arabela. Skoro vsekdar jo je mogel videti, včas pri oknu, včas pri vratih. Ob teh je ona rada prav po domače slonela, in pri tem se je videla krasna rast njenega vitkega telesa.

vejši čas so se začeli nekateri možje bolj resno baviti s tem vprašanjem. Pa tudi sam kmetijski stan se je začel gibati in zahtevati, da se kaj stori za njega zboljšanje.

Večkrat bi se tudi kaj storilo zanj, pa vlada sama ne ve, česa je treba, čestokrat pa jej nedostaje resne volje.

Zastopniki v državnem in deželnem zboru se bolj bavijo z visokimi političnimi vprašanji, na prave potrebe kmetov pa kaj radi pozabljajo. Večina njih je, ki neso nikdar kmetovali, nikdar vodili gospodarstva pri nobeni kmetiji. Zato pa tudi ni čuda, da marsikaterih potreb našega kmeta dosti ne poznajo.

Pri trgovskem stanu je to drugače. Vlada se v takih slučajih obrača do trgovskih zbornic, da zve mnenje trgovcev, mnenje kmetov pa jej je knjiga s sedmerimi pečati. Zato je pa tudi mnogo mož že mislilo, kaj, ko bi se upeljale kmetijske zbornice.

Brez koristi bi gotovo ne bile, ko bi bile prav organizovane. V njih bi se posvetovalo, kako zboljšati stanje kmetijstva. Moralo bi pa biti več taci zbornic, ne za vsako deželo samo jedna. Potrebe krajev dežele so silo različne, poleg tega se pa kmetje zaradi stroškov boje dolgih potov. Člani takih zbornic morali bi se voliti, da bi se ljudstvo bolj zanimalo zanje. Zbornice, katerih člani se imenujejo, nikjer neso še dosti koristile.

Francoska vlada je že v tej zadevi storila prvi korak. Izdelala je načrt zakona za take zbornice. Ta načrt določuje, da bi vsak okraj imel po jedno zbornico, ki bi štela kakih dvajset članov. V te zbornice bi volili vsi kmetovalci in vrtarji, kateri so dovršili 25 leto, stanujejo v občini, in se pečajo s poljedelstvom. Pri tem se pa ne bode oziralo na to, ali ima dotičnik svojo zemljo, ali je le najemnik, dovolj je, da se s kmetijstvom bavi. Nadalje imajo volilno pravico polnoletni lastniki zemljišč, če tudi ne stanujejo v dotični občini. A imeti morajo celo posestvo, ne pa samo posamičnih parcel. Volilno pravico bi tudi imeli ravnatelji, živinozdravniki, in ljudski učitelji.

Izvoljen mora biti vsak, ki sme voliti, če je že izpolnil 30. leto. Prefekt in podprefekt sta pa brez volitve člana zbornice.

Mi dobro vemo, da bi ta načrt ne ugajal našim razmeram, mislimo pa da bi bilo dobro, ko bi se tudi pri nas sprožilo vprašanje o kmetijskih zbornicah.

Kmetijske enquete, ki se sem ter tja skličejo, ne morejo toliko izvršiti, kakor stalne zbornice. Kmetijska društva tudi ne, ker se mnogi premalo brigajo za nje in se mnogo potov primeri, da so njih člani večinoma nekmetje. Tudi se višji krogi na želje privatnih društev toliko ne ozirajo, kakor na oficijalna zastopstva. V takih zbornicah bi se kmetje posvetovali, kako zboljšati poljedelstvo po novejših načelih z ozirom na potrebe krajev.

Ne bomo se spuščali v vprašanje, bi li take kmetijske zbornice tudi volile zastopnike v državne in deželne zastope, to bode se pozneje rešilo, a vsekako se nam zdi ta zadeva premisleka vredna.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja v 10. dan oktobra.)

(Dalje.)

Poslanec Šuklje podpira v daljšem govoru predloge odseka.

Poslanec Dežman pravi, da je popolnem mnenja predgovornika gosp. Lavrenčič-a. Šola na Slapu je za Vipavsko dolino jako koristna, tedaj naj ostane. (Kolikrat je Dežman v deželnem zboru dokazoval nepotrebo Slapske šole! Op. por.) Na Dolenjskem pa naj bi se za zdaj napravilo le nekako vzgledno gospodarstvo. Stroški za popolno vinarsko in sadjarsko šolo na Dolenjskem bili bi preveliki, tedaj naj se ustanovi le podružnica, katera, ko bi se obnesla, se potem lahko razširi. Tudi učencev bode, vzlic ustanovam manjkalo, kajti kranjski kmetovalec ne mara za nižje praktične učilnice. Ko je bil on svoj čas učitelj na kmetijski šoli v Ljubljani, zbral so je tak material, da je bilo groza. Imovitih kmetovalcev sinov ni bilo, kakor na Slapu ne, kamor so se pošiljali le skvarjeni dijaki. Ravno ista bo pela na dolenjski šoli in razpustiti se bode morala zaradi premale udeležbe, kakor gozdarska šola v Šneperku.

Poslanec dr. Vošnjak pravi, da g. Dežman vse prečrno vidi o dolenjski vinarski in sadjarski šoli. Da je bilo za Slapsko šolo od kraja malo prosilcev kmetovalcev, urok je bil ta, ker je moral vsak prosilec za ustanovo dokazati revščino, kar je bil gotovo nonsens, kajti potem ni bilo mogoče, da bi se bili oglašali sinovi imovitih kmetovalcev. A ko se je po deželnem odboru ta določba odpravila, oglasilo se je dokaj sinov imovitih kmetovalcev in izmed 40 učencev zadnjih štirih let, deluje jih že 17 na svojih lastnih domih ali pri njih rodbinah. Da pa se neso kmetovalci z Dolenjskega udeleževali pouka na Slapu, temu je urok tudi velika oddaljenost. V dolenjsko vinarsko in sadjarsko šolo se bode oglašalo zmirom dosti učencev in vspeh bode gotovo dovoljen.

Ko je še poročevalec zagovarjal predloge gospodarskega odseka, se isti vsprejmno.

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu finančnega odseka o deželnih doneskih za regulovanje Save. Poročevalec pravi, da je težavno v jedno mer dovoljevati podpore, kajti bremena za deželo leto za letom rasto. Potreba bode drugo leto povišati priklado za šolske potrebe in tudi kmetijska šola na Dolenjskem, če se ustanovi, bode dokaj stala. Tudi stroški za ceste vedno naraščajo, torej za uravnavanje Save dežela ne bode mogla storiti mnogo, ker so tudi letine slabe. Nekaj se hoče vendar storiti, zato je v odsekovem imenu nasvetuje:

Hvaležnim priznanjem za uravnavanje Save od Črnuč do Dola in za bogato državno podporo v ta namen, zaveže se dežela kranjska v nadi, da bode država vsako leto, dokler se ne dokončajo ta dela, naklonila vsaj toliko svoto kakor za l. 1884, po svojih slabih denarnih močeh v ta namen staviti v deželni proračun za omenjeno dobo vsako leto 2000 gld. V ta namen se naroča deželnemu odboru, da iz kredita, privoljenega pri deželnem zakladu „v podporo za javne stavbe“ 1885 l. v ta namen porabi 2000 gld.“

Predlog se vsprejme.

Poslanec dr. Mosché poroča v imenu finančnega odseka o deželnih podporah.

V dobi od 1. avgusta l. 1883. pa do konca meseca julija l. 1884. so se po vremenskih nezgodah poškodovanim in pa za napravo gasilnega orodja te-le podpore in doneski izplačali, oziroma obljubili iz deželnega zaklada:

torej ni preostajalo družega nego Italijana mej odmorom nagovoriti; kajti mej igro bi se ga ne upal motiti. Vprašal ga je, — toliko je znal italijanski, ne bi li se potrudil v drugo ulico, kjer bi ga ljudje tudi radi poslušali; in to za primerno plačilo. Italijan je takoj pripravljen, ko mu stisne Evropec turško medžidijo v roke in obljubi, da bode igral jedno uro na naznačenem mestu.

Zadene na ramo svoj stroj in odide za Evropcem. Mnogo očij milo gleda za Italijanom, ker je koncert tako hitro pri kraju. Tolpa dečkov drvi se za njim v nadi, da se bo že kje ustavil.

In neso še motili. Ustavil se je pred Arabelinim oknom, kakor mu je Evropec velel. Začne vesel komad, primeren srčnemu razpoloženju Italijana, a tudi Evropeca. Arabela priskoči k oknu in tleskne zažudena z rokama. Obraz se ji razveseli, krasno oko zažari od radosti, kakor malemu detetu, ko prvokrat zagleda kaj novega.

Ko je Italijan začel igrati drug bolj nežen komad, postala je Arabela zamišljena, oko je na pol zatisnila in zdela se je, da prihajajo vzdihljaji iz njenih prs.

Meseca junija l. 1883. po toči poškodovanim več občinam Novomeškega okraja 700 gld; po toči dne 16. julija l. 1883. hudo poškodovanim prebivalcem občine Kot, okraja Črnomeljskega, 500 gld; po toči istega dne poškodovanim prebivalcem občine Planina, Črnomeljskega okraja, 200 gld; dne 21. maja l. 1884. po nevihti in povodnji unesrečenim vasem davčne občine Štale, okraja Novomeškega, 150 gld; po toči dne 5. junija l. 1884. hudo poškodovanim prebivalcem občine Trebno, okraja Novomeškega, 300 gld; po toči dne 5. junija l. 1884. unesrečenim prebivalcem davčnih občin Gorenje Polje in Podturn, okraja Novomeškega, 100 gld; po požaru dne 27. maja l. 1883. poškodovanim prebivalcem vasi Trboje, okraja Kranjskega, 700 gld; po požaru dne 28. maja l. 1883. unesrečenim prebivalcem vasi Handlern, okraja Kočevskega, 100; po požaru dne 15. julija l. 1883. zadetim prebivalcem vasi Veliki Otok, okraja Postojinskega, 500 gld; po požaru dne 12. avgusta l. 1883. poškodovanim občincem v Velikem Trnu, okraja Krškega, 150 gld; po požaru dne 31. julija l. 1883. unesrečenim prebivalcem vasi Mihovec, Novomeškega okraja, 120 gld; pogorelcu Andreju Lazerju in Kota, občine sv. Križa, okraja Krškega, 80 gld; po požaru dne 5. aprila l. 1884. poškodovanim prebivalcem v Jurnivasi, občine Šmihel-Stopiče, okraja Novomeškega, 150 gld; prostovoljni požarni brambi v Horjulu, okraja Ljubljanskega, za napravo gasilnega orodja 130 gld; prostovoljni požarni brambi v Novem mestu za napravo nove brizgalnice 150 gld; prostovoljni požarni brambi na Vrhniki za napravo brizglje in gasilnega orodja 100 gld; občini Kočevska Reka za napravo brizgalnice 150 gld; prostovoljni požarni brambi v Dolenjivasi, Kočevskega okraja, donesek za stavbo shrambe za gasilno orodje 100 gld; občini Loka, okraja Ljubljanske okolice, za napravo dveh brizgalnic 100 gld, kateri donesek se bode pa še le takrat izplačal, kadar se naprava teh brizgalnic dokaže; občini Kropa, Radovljanskega okraja, za napravo gasilnega orodja 150 gld; občini Studenec, Ljubljanskega okraja, za napravo gasilnega orodja 150 gld, kateri znesek se bode izplačal, kadar se kupi orodje; prostovoljni požarni brambi v Kranji za napravo gasilnega orodja 200 gld; prostovoljni požarni brambi v Bohinjski Bistrici za napravo gasilnega orodja se bode izplačalo takrat, ko se to orodje napravi, 200 gld.

Izvrševaje dotične deželnozborne sklepe l. 1883, izplačale so se iz deželnega zaklada sledeče, od slavnega deželnega zbora dovoljene podpore:

Mestni občini Kočevje izplačala se je za obrtno šolo za lesene izdelke za leto 1884. podpora 100 gld.; podpornemu društvu za obolele dijake na Dunaji za l. 1884. dovoljena podpora 50 gld.; podpornemu društvu bogoslovcev na c. kr. vseučilišču na Dunaji podpora za l. 1884. 30 gld.; društvu dijakov c. kr. kmetijske šole na Dunaji za l. 1884. podpora 30 gld.; podpornemu društvu slavjanskih vseučiliščnikov v Gradci za l. 1884. podpora 100 gld.; občini v Žireh za vzdrževanje čipkarske šole za l. 1884. podpora 80 gld.; c. kr. gimnazij-skemu vodstvu v Kočevju v podporo revnih dijakov za l. 1884. 100 gld.; podpornemu društvu dijakov v Novem mestu za l. 1884. podpora 200 gld.; društvu „Glasbena Matica“ v Ljubljani

Tako se je zabaval on; a s čim se je neki zabavala ona? Kajti videlo se je, da je izgubila skoro svoje zanimanje za Evropeca, kakor dete za igračo, katero večkrat v rokah ima. To je njemu težko délo in dolgo si ni vedel pomagati. Pomagal mu je slučaj.

II.

Prišel je v mesto nek Italijan s svojim glasbenim strojem, z lajnami. Igral je nekolikokrat po važnejših trgih in ulicah. Stušalo ga je rado staro in mlado. Vsako okno bilo je polno ušes, posebno ženskih in otročjih. Okolu njega celo krdelo dečkov in fantov. Kaj takega se še ni čulo ni videlo v tem kraju! Znan je bil le cigan z bobnom in klarinetom, kar se ni ujemalo in fineja ušesa neso cigana niti poslušati hotela. A Italijan se je v obče prikupil s svojimi orglijami, — kakor so jih imenovali mestjani.

Kar drugim tukajšnjim tako dopada, gotovo bi tudi Arabela željno poslušala, mislil si je Evropec, in čakal, kedaj bo Italijan tudi to ulico obiskal. A zaman; on je imel dosta posla v glavnih ulicah, a Palanska je bila čisto na kraju mesta. Za-

V kratkem bila je vsa vneta za to glasbo. In jedna ura je minula, kakor trenutek. Italijan je pozdravljajl mimo šetajočega Evropeca vsekdar z „bon giorno“, in snemal svoj širok klobuk pred njim. To je Arabeli jako imponovalo. Človek, pred katerim snema klobuk tak umetnik, kakeršen je bil v Arabelinih očeh italijanski lajnar, mora biti kaj posebnega. Začela se je bolj zanimati zanj, nego pred mesecem dnij, ko ga je prvokrat videla. Vprašala je celo nasproti stanujočo ženo, kdo bi bil ta gospod. Vprašala je po novogrški, in tega je Evropec nekoliko razumel, kajti mučil se je s svojo starogrščino, ki mu je bila sedaj vendar nekoliko v prid. A omenjena žena jej se ve da ni znala družega odgovora nego: „to mora biti Evropec“.

To je bilo za zdaj tudi Arabeli dovolj, in odgovorila je ženi: „tudi jaz sem si tako mislila“. In tako ostalo mu je ime Evropec.

Ko je Italijan odigral svojo pogojeno uro, potisnil je širok klobuk bolj trdo na glavo, ne da bi ga obrnil v roki narobe, kakor je drugod storil, kadar je odigral par komadov in začel pobirati svojo nagrado. Njegovo spremstvo, ki ga je poznalo z

podpora 500 gld.; občini Gorje pri Bledu za vzdrževanja čipkarske šole podpora za l. 1884. 80 gld.; Franju Šumi-ju v Ljubljani za izdajo „arhiva za domoznanstvo“ podpora 100 gld.; filharmoničnemu društvu v Ljubljani podpora za l. 1884. 300 gld.; Ljubljanski ljudski kuhinji kot podpora za hrano dijakov 100 gld.; občini Črnomeljki za dovršeno napravo občinskega vodnjaka podpora 500 gld.; kranjskemu ribškemu društvu za l. 1884. podpora 30 gld.

Dr. Papež poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Št. Rupert, da se zopet upelje nižja užitna od vina slabейše vrste v občini Bistriški in nasvetuje:

C. kr. vlada se nujno prosi, naj blagovoli kakor hitro mogoče, določiti vse, kar je potrebno, da se v občini Bistrici v Novomeškem okrogu užitinski davek za vina najnižje vrste pobira po izrednem tarifu na podlagi dosedanje 50letne prakse v izvršitvi dekreta dvorne kamore 25. januarja 1834. l. Predlog obvelja. Dr. Papež poroča o prošnji občine Ajdovica in Dvor za uvrstenje občinskih potov Vrbovec-Podlipa mej okrajni cesti in priporoča, da se izroči deželnemu odboru, da o nji poroča v prihodnjem zasedanju.

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu upravnega odseka o prošnji

1. občanov v Kamnigoric in Kropi zaradi uvrstenja okrajne ceste iz Kamnegorice in Kroke skozi Podnart v Tržič mej deželne ceste;

2. Občin Grosuplje in Slivnica za uvrstenje ceste od Velikega Mlačevega do Grosuplja mej deželne ceste;

3. občin Ribnica in drug h za uvrstenje okrajnih cest Kočevje-Ljubljana in Kočevje-Rakek odnosno Žlebič Rakek mej deželne ceste ali dovolitev podpore, in nasvetuje naj se vse te prošnje izroče v rešitev deželnemu odboru. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. oktobra.

Včeraj je v českem deželnem zboru grof Clam-Martinic utemeljil svoj predlog. Zmerno je govoril in dokazoval, da je treba izobraženim sinovom česke dežele znanja obeh jezikov. Drugače sporazumljenje obeh narodnosti ni mogoče. Z veseljem pa konstatujemo, da je vodja českih veleposestnikov tega mnenja, kakor mi, in je popolnem nasprotnega, kakor naša kranjska vladna stranka. Rekel je, da v tem slučaju nemajo državni osnovni zakoni nič opraviti, kajti tu ni o nobeni sili niti govora. Saj se tudi grški in latinski poučuje kot obligatna predmeta. H koncu je pa izrazil nado, da bode bodčnost pokazala sad njegovega predloga.

Gališki deželni zbor je vsprejel deželni zakon za ljudske šole, katerega je izdelal poslanec Dzieduszycki. Ta zakon zahteva nekoliko večjo avtonomijo za deželno zakonodajstvo, nego je v drugih deželah. Tako pridržuje določbo u njih načrtov deželne zakonodaje. Vse to si lahko s tem tolmačimo, da ima Galičija že precej časa neko večjo avtonomijo, kakor druge dežele, na katero se more vlada, večkrat pa tudi državni zbor ozirati. — Proračun gališkega deželnega zaklada za bodoče leto je definitivno določen. Potrebščine je določil deželni odbor na 3.678.456 gld., budgetni odsek pa samo na 3.454.965 gld., torej za 223.491 gld. manj. Pokritje določil je deželni odbor na 537.575 gld., budgetni odsek pa 632.437 gld., torej za 94.862 gld. več. Primanjkljaj bi znašal po predlogu deželnega

glavnega trga, mislilo si je, da v tej ulici svira iz posebnega prijateljstva.

Arabela tudi ni znala, od kod to prijateljstvo. Nego mislila si je, da je igral Evropecu na ljubo; kajti dokler se je slednji sprehajal, tako dolgo vrtil je Italijan svoj stroj in prijazno pozdravljaj mimo hodečega; ko je pa odšel, zadel je tudi on svoje lajne na krbet.

A bilo kakor bilo, dopadalo jej je. In Evropec bil je vesel, da je tako pogodil. Sklenil je, še večkrat jej to radost nakloniti; kar se je tudi zgodilo. Naposled je Arabela znala že vse one komade pevati in tedaj je ustavil Italijana produkcije.

Sprehajal se je potem še tem rajši pod oknom, kajti njeni zvonki glas mu je bil stokrat mileji od nekoliko hripavega stroja. Cela ulica ga je že poznala „Evropeca“. Ljudje so ugibali, zakaj se vsak dan ondu sprehaja, jedni so mislili, da pričakuje Italijana, drugi so trdili, da hodi na most, ki je na konci ulice ribe lovit, zopet drugi se neso baš zanimali zanj. Mej katerimi je bila Arabela, ni izvestno; ako ni bila mej poslednjimi, gotovo pravega tudi ona ni pogodila. (Dalje prih.)

odpora 3.140.881 gld., po proračunu budgetnega odseka pa 2.823.528 gld. Budgetni odsek je priporočil, da se za pokritje primanjkljaja pobira 30 % priklada na državne davke, 200.000 gld. pa vzame na posodo za podporo po povodnji poškodovanim.

Šlezjski deželni zbor sklenil je peticijo na vlado, da naj državnemu zboru kmalu predloži načrt zakona glede vprašanja severne železnice. Ko bi se ta železnica podržavila, naj se pred vsem gleda na odškodovanje dežele in občin. Vsekako naj se pa poniža voznina na tej železnici.

Verifikacijski odsek ogerske zbornice poslancev potrdil je volitev vseh 40 hrvatskih poslancev.

Vnanje države.

Kakor se misli, bode v prihodnjem nemškem državnem zboru nemški katoliki imeli nad 100 sedežev, kakor dosedaj. Poljaki in Alzacijci bodo se za kakih trideset poslancev pomnožili katoliško stranko. Manjkalo jej bode samo kakih 70 glasov do večine. Svobodomiselná stranka bode imela kakih 70 ali 80 poslancev. — V Braunschweigu je prevzel takoj po vojvode smrti regentstveni svet vladanje. Ta svet ima po zakonu jedno leto pravico vladati, ta čas se pa mora določiti bodoča usoda vojvodine. Vojvoda je imel neki 48 milijonov mark privatnega premoženja, katero je Prusija prevzela v upravo. Našli so baje vojvode oporoko.

Pri občinskih volitvah v Belgiji, ki so bile v nedeljo, so v mnogih krajih liberalci izrinili konservativce. V Bruselji imajo liberalci 3750 glasov, v Antwerpenpu pa 1800 glasov večine. Tej zmagi liberalcev pripisuje se velika važnost. Vlada zaradi tega izida ne bode odstopila, vsekako je pa to zanj hud udarec. Narod se je s tem izrekel proti šolskemu zakonu sedanje vlade. Liberalci so pa vsled tega vspeha dobili še večji pogum, in morda čas ni več daleč, da bode vrgli sedanjo vlado.

V četrtek se snide angleški parlament. Vlada bode predlagala, da se takoj voli posebna komisija, ki bode preiskavala pomanjkljave angleškega vojnega brodomstva. Poleg tega se govori, da bode vlada zahtevala, od parlamenta večje svote za gradjenje novih posebno brzih parnikov.

Kdaj se snide afriška konferenca, se še natančno ne vé. Poprej bode še neka predkonferenca, da priredi gradivo. Predsedstvo konference bode prevzela Nemčija. Ali bode Bismarck sam predsedoval, ali ga bode kdo namestoval, še ne vemo.

Dopisi.

Iz Trsta 20. oktobra. [Izv. dop.] Dopis z dne 14. t. m. dregnil je v sršenovo gnezdo, kajti necemu gospodu, kakor smo pozneje izvedeli ni bilo prav, da so se objavila gola fakta. V organu političnega društva od sobote 18. t. m., opravičuje se ter odrača vsa krivda od sebe. Zakaj pa ne pove o prizorih, ko je hodil ponujat razne kandidate in kako je bilo, ko je v družbi z družimi sateliti šel neko popoldne ponujat mej drugimi, tudi dra. Mundiča, kateremu bi bil s tem, da ga tam speča rad skazal neko hvaležnost, da se povrne prejšnja zveza itd. Kar piše o nekem predsedniku, da je gospodar neke gostilni, ter da je v zadnjem hipu zapustil Persiča to nas malo briga, ker z njim ne občujemo. Sklicuje se tudi na „Našo Slogo“, to je pa največja zvižaja, katero more človek pisati in objaviti le onim, ki naših razmer ne poznajo. „Naša Sloga“ to je urednika „Edinosti“ in „Sloge“ sta sijamska dvojčka nerazločljiva, in ko bi se kaka operacija radi razdvojenja vršila, bila bi to necega urednika gotova smrt, družega zvezda v Trstu pa bi obledela. Simus ut sumus. aut non sumus. Ni se čuditi potem, ako se dvospev zdaj jednemu zdaj drugemu poje, kajti „roka roko umiva, obe pa obraz.“

„Edinost“ imenuje naš dopis umazano cunj, ker je objektivni, ker nema ničesa pretiranega ne strastnega, vse je gola resnica. Resnica pa ljudi v oči kolje, posebno pa take, ki si nezmotljivost pripisujejo in so v trdeji veri, da jih mora vse poslušati, ako je kdo drugačnega mnenja, takoj zarotnik in sovražnik. Pač bi bilo boljše, da v tem slučaju trkate na prsi rekoč: Mea culpa, mea maxima culpa!

Neznosne naše razmere v Trstu kradejo Bogu čas, stvar, namesto da bi napredovala, se kisa, kakor jesensko vreme. Oni pa, ki v Trstu Slovencem politično solnce in grom pošiljajo, plavali bodo le toliko časa na površji, dokler jih bode lastni šovinizem slepil.

Iz Trsta 20. oktobra. [Izv. dop.] (Kolera.) Kar je „Slov. Narod“ pred dvema dnevnoma naznanil, je popolna resnica. V Zadru za kolero umrlega Italijana so v morje potopili. Ladija s kolero je pa na višje povelje prišla v lazaret pri Trstu — v zapor. In kaj poroča o tem c. kr. namorski urad (Seebehörde), kateremu prva dolžnost je varovati državo ob morji pred strašno pošastjo. Ta urad razglša mej drugim, da je italijanska ladija „Silencio“

došla iz Zadra v Lazaret. Zdravje mornarjev na nje (in teh je 9 mož) je popolnem povoljno. — Tako! Zakaj urad ni resnice objavil, resnice, kakor mu jo je c. kr. zdravnik v Lazaretu poročal? Ta uradni zdravnik je namreč uradno poročal c. kr. namorskemu uradu, da je „ladija kolere inficirana, da je še sedaj več mož za to boleznijo bolj ali manj bolnih — — —“. Naj bi se take stvari, ki utegnejo Tržaškemu mestu biti toli pogubne, ne zavi-jale in zamolkale. Le največji pozor more nas obvarovati preteče nevarnosti — in največja ostrost zabraniti kolero pot v Avstrijo. Kaj se pač hoče doseči z lažjo? Sedaj se bojite male gmotne izgube pri kupitji — in vender pozneje ugnezdene nesreče, kolere, ne bode te mogli odpraviti z največimi stroški.

Domače stvari.

(Iz Trsta) se nam poroča v 20. dan t. m. Na malej čozijtskej ladiji „Silencio“ je umrl mornar in sumi se, da za kolero. Ladija morala je v morski lazaret, kjer se bode z njo ravnalo po zdravstvenih predpisih. Truplo v Zadru za kolero umrlega potopilo se je štiri milje od obali v morje, njegova prtljaga se je požgala, ladija pa se posebno skrbno straži in opazuje. Vse perilo in vsi prostori na ladiji so se skrbno desinficirali.

(Pozor!) Ako kateri naših č. čitateljev ni čitl v našem listu št. 238, 15. oktobra t. l. notice o „strašanskem viharju v Kataniji“, naj bere v včerajšnjem Benjaminu št. 194 „Strašansk vihar v Kataniji“, kateri je po trditvi nekega izredno pazljivega čitalca (razun zadnjega stavka) od pičice do pičice jednak našemu viharju, katerega pa nismo prepisali, ampak lepo pošteno posneli po nemških listih in zopet dali povod se vedno ponavljajočej elastični tatvini Jakobovega najmlajšega sina.

(Lov na cipe) na Ljubljanskem barij, prijetna zabava Ljubljanskih tičarjev, ki razen zabave tudi nekaj dobička doneša, je letos prav izdaten. Tičarji nalove dan za dnevom na tisoče cip, ki se prodajajo v Ljubljani in pošiljajo tudi v velikih množinah v Gradec, na Dunaj in v Trst. Deset cip („pušel“), velja 12 kr. Včerajšnji dan zaradi vetra ni bil kaj ugoden, a vendar jih je nalovil Trnovski tičar, Kralj, blizu Grmez, kjer ima svojo tičnico, 420 komadov, da si je lovil sam. Še kakih pet dni bode trajal ta lov.

(„Pozor“) pripoveduje po „Budapester Tagblattu“ nasledujo čudovito vest, ki se je dogodila v Hrvatskej. Ne daleč od sela, kjer ima baron Rukavina svoje posestvo, divjala je davčna komisija ter zarubila ves imetek ubogim kmetom, ki vsled slabe letine neso mogli plačati zaostalega davka. K javnej dražbi zarubljenega blaga prišlo je malo kupcev in baron Rukavina pokupil je vse krave in vole za neznatno ceno 6000 gld. Baron R. si dá ta kup po davkarskem poverjeništvu uradno potrditi in v drugi dan je siromašnemu ljudstvu vse v rejo nazaj dal za neznatno ceno. Komisija je to blago, kakor rečeno, jako dober kup prodala in terjatev davkarje ni bila niti pokrita. A kaj stori izmišljava in lokava komisija? — Počakala je, da je baron Rukavina se odpeljal, potem pa je na novo zarubila blago, katero so bili kmetje nazaj dobili, ter zopet razpisala novo eksekutivno dražbo. Prišli so mesarji in drugi kupci in pokupili kakor bodi vse vole in krave. Baron vrnivši se domov in začuvši, kaj se je zgodilo, pelje se v Zagreb k načelniku davkarskega ravnateljstva in mu razloži vse stvar. Slednji bil je tem bolj osupnen, ker so mej tem uradna poročila potrdila vso to stvar. Brzjavi takoj v Budimpešto in dobi od finančnega ministerstva odgovor, naj skrbi, da se ta zadeva na vsak način poravná. Baron Rukavina zahteva svoje vole in krave, a teh ni bilo možno dobiti nazaj; ponuja se mu torej 10.000 gld., 20.000 gld., 30.000 gld. — odškodnine, ali baron izpod 50.000 gld. ni hotel niti slišati. Naposled izplačali so baronu 50.000 gld. in načelnik mu reče: „Nadejam se, da boste diskretni.“ A baron Rukavina mu odvrne: „Bil bi diskreten, ko bi bili vi ali pa finančni minister plačali te novce iz lastnih žepov, a ker morajo za to lahkoumnost davkarskega urada plačevati državljani, bodem to stvar pripovedoval vsacemu, kdor jo bode hotel poslušati.“

(Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi dne 22. oktobra t. l. redni občni zbor s programom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročila odbora. 3. Slučajnosti. 4. Zabava. Začetek o polu osmih zvečer. Lokal: Höllrigls Rest., sout., Babenbergerstrasse. — Ude in goste uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 21. oktobra. Franc Kapus je umrl, pogreb bo v četrtek popoldne ob treh.

Zagreb 21. oktobra. V deželni zboru so začetkom seje Starčevići zagnali hrup. Predsednik je predlagal, da se izključijo poslanci, ki ovirajo seje ter potem sejo zaključil. Predlagalo se je, da se 12 poslancev izključi.

Dunaj 21. oktobra. Cesarjevič pripeljal se je danes zjutraj. Japonska misija, to je: vojni minister, poštni minister, dva generala, pet polkovnikov in štirje častniki, ki se poučujejo o evropskem vojništvu, so iz Berolina semkaj dospeli.

Bruselj 21. oktobra. V Mecheln-u prišli so se po končanih občinskih volitvah precejšnji izgredi. Meščanska straža poklicala se je, da napravi red in ostala je do jutra v službi. Na raznih poslopjih, ki so lastnina članov katoliške stranke, pobila so se okna. 17 oseb so deli v zapor.

Budimpešta 20. oktobra. V imunitetnem odseku se je sklenilo staviti predlog, da se Verhovay zaradi izneverjenja, Emerich Szalay zaradi dvoboja izroči sodnji.

Moskva 20. oktobra. V Solodnikovu ulici pogorelo je včeraj 364 prodajalnic in nemško gledališče. Škoda ceni se na blizu 10 milijonov rubljev.

Razne vesti.

* (Grande Chartreuse.) Menihi v Chartreuse praznovali so zadnje dni osemstoletnico ustanovitve svojega reda po sv. Brunu. Ti menihi žive še danes, kakor je določil njih ustanovitelj in so ponosni na to, ker je njih red skozi osem stoletij ostal v vsej svoji strogosti in ni vsprejel nikakih olajšav. Vsak menih živi sam v svoji kolibi, moli, dela in je sam in hodi sam na sprehod. Dvakrat po dnevu in jedenkrat v noči pridejo vsi vkupe da pojo litanije in le ob velikih praznikih imajo skupen, a tih obed. Odkar obstoji samostan, ni noben njegovih prebivalcev užival druge, kakor rastlinsko hrano. V dokaz, da se tudi pri rastlinski hrani doseže visoka starost, izbrali so pri nekej priliki za deputacijo v Rim same osemdesetletne starčke. Kaj posebnega je to, da se Kartuzijanci pri obhajilu še danes razen hostije daje tudi vino, a ne blagoslovljeno. Pri obedu pijo iz lončenih posod in najhujša pokora je to, da si morajo v najhujši zimi glavo vsaki mesec dvakrat obrniti. Slavni liker „Chartreuse“ ne dela se v samostanu samem, ampak, nekoliko oddaljeno. Vsak menih dobi na leto jedno steklenico tega žganja, a večina izmed njih se je ne dotakne.

* (Atene) najzdravejša prvostolnica na svetu. Izmed 84.766 prebivalcev (6000 vojakov vmes) umrlo je avgusta meseca samo 130 ljudi. Umrljivost je torej = 1 : 652 ali 10 : 5 na 1000 vsaki mesec, 2 : 5 na teden.

Tuji:

dne 20. oktobra.

Pri **Slonu**: Grofica Crenville z Dunaja. — Schebath iz Trsta. — Brömer z Dunaja.

Pri **Mali**: Ricker z Dunaja. — Prandstetter, Ulrich, Bauer, pl. Klüber iz Gradca. — Makesch z Dunaja. — Fliss iz Celja.

Umrli so v Ljubljani:

18. oktobra: Rudolf Tumerer, šolar, 12 let, Sv. Petra cesta št. 5, za jetiko. — Amalija Jerman, delavčeva hči, 8 dni, Tržaška cesta št. 19, za božjastjo. — Oče Andrej Mihajl Keržič, frančiškan, 58 let, Marijin trg št. 5, za plućnico.

19. oktobra: Helena Cizaj, kuharica, 60 let, Turjaški trg št. 1, za spridenjem krvi. — Marija Šavs, čevljarjeva hči, 10 mes., Opekarska cesta št. 7, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

18. oktobra: Mihajl Rihar, gostač, 80 let, za starostjo. — Franca Babič, gostija, 42 let, za oslabljenjem močij.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. okt.	7. zjutraj	741.98 mm.	+ 6.0°C	sl. svz.	d. jas.	
	2. pop.	739.94 mm.	+ 13.0°C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.74 mm.	+ 8.8°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura + 9.3°, za 2.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	95	kr.
Srebrna renta	82	05	
Zlata renta	103	05	
5% marcna renta	95	95	
Akcije narodne banke	859	—	
Kreditne akcije	286	70	
London	121	95	

Srebro	— gld.	69	kr.
Napol.	9	78	
C. kr. cekini	5	85	
Nemške marke	59	25	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	—	
Ogrska zlata renta 6%	123	—	
" papirna renta 5%	93	30	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	88	85	
Dunava reg. srečke 5%	104	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	30	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	109	50	
Kreditne srečke	105	25	
Rudolfove srečke	100 gld.	178	
Akcije anglo-avstr. banke	10	18	56
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	120	105	—
	214	25	

Prijazno vprašanje.

(666)

Ali bi ne bilo mogoče, da bi bile žemlje in sploh kruh nekoliko večji, ker je pšenica zdaj jako dober kup, prodajalnice kruha pred rotovžem pa so zastoj.

Radovednež.

Poslano.

(15—32)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Najboljša pitna voda pri
epidemijah.

Dva mizarska učenca

najraje z dežele, se takoj sprejmeta pri nekem tukajšnjem mizarji. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(635—2)

Gostilna

(649—3)

na dobrem prostoru v **Cerknici** se daje z vso opravo proti temu v najem, da toči najemnik vino lastnika od litra. Poizvedbe pri **A. Pogačniku**, trgovcu v **Cerknici**.

Za Vse Svete in Vernih duš dan!

Cvetlične dekoracije

(guirlande, bokete in vence) za mrljice, rakve in gomile v raznih velikostih po nizkih cenah. Tudi se grobi popravljajo. S spoštovanjem

(663—1)

Luka Tomšič na Poljanah št. 12.

RESTAVRACIJA
NA JUŽNEM KOLODVORU.
Vsak dan
sveža divjačina,
kakor: fazani po 2 gld., sluke po 1 gld. 20 kr.,
jarebice po 70 do 80 kr., zajci po 1 gld. 40 kr.
in srne po najnižjih dnevnih cenah.
S spoštovanjem
R. KÖNIG,
restavrant.
(664)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
je pristni
LE HOUBLON
Francoski fabrikat
Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!
Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko **LE**
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo.
500 FEUILLES
Cawley & Henry
PARIS
Fac-Simile de l'Etiquette
17 Rue Béranger à PARIS
(297—13)

Pisarna deželne dacarije

preselila se je 654—3)
v hotel „Pri slonu“.

Vinski mošt

Ptujski, jako sladek od gld. 12 do gld. 16.
1883. leta **Balatinsko vino** (Plattenseewein 11.
1880. „ **Rizlec** in **Jeruzalemec** 15.
1868. „ **prava slivovka** 60.
1883. „ **pravi tropinec** 39.
1883. „ **pravi vinski kis** 12.
Cene veljajo za hektoliter.

Dobiva se pri (637—5)

JOSIPU KRAVAGNI v Ptui na Štajerskem.

Velika partija 1 (788—64)
ostankov sukna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.
L. Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

Takoj prežene vse merčese.

— Za uspeh se jamči. — (631—5)

NEKROLIN,

jedino sredstvo, s kojim se pokončajo vse stenice, moli, bolhe in uši. Nepresegljivo proti stenicam v posteljah, proti molim v kuhinji, obleki, hišni opravi. Ne napravi nobenih madežev in prijetne diši. 1 steklenica 50 kr.

BLATTOLYTH,

jedino sredstvo, s katerim se preženo šurki, prešički, brošči, mravlje itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalec 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.

Glavna zaloga za razpošiljanje:

E. SOXHLET v Retz-u (Spodnja Avstrija).

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, okoli 28. oktobra.
„Teutonia“, 3200 „ — — — — —
„Germania“, 4200 „ — — — — —
Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.
Potniki naj se obrnejo na (611—16)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano** d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Za jesensko in zimsko sezono

priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se nahajajoča

tvrdka za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volneno blago, Brnski izdelki, jako lepi, modni
uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50 do
gld. 8 meter.

Blago za zimske suknje v vseh barvah in vsacega
dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Najnovejša podklada za suknje po gld. 1, 1.50,
2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do
gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3/4 metra dolgi
in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50,
5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga sukna vsake baže za civilne in vojaške
obleke, livrje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za ga-
silna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorci zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti
poštne povzetju ali predplači. Pošiljatve nad 10 gld.
vrednosti poštnine proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj
gospodom **krojaškim mojstrom**. — Normalno
blago za obleko, normalne posteljske in potni-
ške odeje, sistema dr. Gustava Jäger-ja v
Stuttgartu, v bogatej izbi. (543—9)